Vrijdag 1 Maart 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4749

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Perons kansen stijgen.

Krachtiger USA - politiek t. a. v. Rusland verwacht.

Gaat Spaak Belgisch cabinet vormen ?

SPAAK ZAL CABINET ZIEN TE VORMEN.

Paul Henry Spaak, Voorzitter van de eerste zitting van de Organisatie der Verenigde Landen, werd op het koninklijk paleis te Brussel ontboden door den Prins Regent Karel van wie hij opdracht kreeg „een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid" om een nieuwe regering te vormen (Brussel, (AP) 28.2).

PERON HEEFT DE LEIDING.

Uitslag nog niet bekend.

Toen men de honderdduizend gepasseerd was met tellen had Peron de leiding boven Tamborini. De verdeling van Perons stemmen gaf hem een 2:1 meerderheid in de kiescolleges. De berekening van de zetels in de Kamer van Afgevaardigden liet zien dat Peron kon rekenen op 2 zetels tegen 20 voor de Radicalen en twee voor de Progressieve Democraten.

De laatste cijfers uit Santiago del Estero zijn: Tamborini 11.80, Peron 17.434;

Jujuy Tamborini 4161, Peron 74

Mendoza Tamborini 1841, Peron 1793

San Juan Tamborini 6549, Peron 6742;

Corrientes Tamborini 2991, Peron 737;

La Rioja Tamborini 18.335, Peron 63.713 ;

Santa Fe Tamborini 1836, Peron 2637 ;

Cordoba Tamborini 653, Peron 435;

de Hoofdstad Tamborini 6573, Peron 7251;

San Luis (einduitslag) Tamborini 17.801; Peron 14.378.

Het belang van de wedstrijd om zetels in de Kamer te krijgen wordt overschaduwd door de ren om het presidentschap. Volgens de grondwet kan de oppositie in de Kamer vrijwel alle maatregelen van den winnenden candidaat onmogelijk maken.

Peron houdt de leiding. Zelfs in San Juan, waar Tamborini aanvankelijk won, sloeg Peron zijn tegenstander.

De hoofdstad met 68 en Santa Fe met 42 kiesstemmen zijn het tweede en derde blok in het kiesstelsel. Beide stonden gisteren op de lijst van Peron met de hoogste cijfers. Tamborini daarentegen leidt in Cordoba met 34 stemmen Cordoba is het vierde blok in sterkte.

Peron heeft de leiding in totaal zes provincies en de hoofdstad. Hij kan al rekenen op 168 kiesmannen van de 376. Men heeft er 189 nodig om te winnen.

Tamborini leidt in twee provincies met totaal 52 kiesstemmen en hij kan rekenen op nog tien uit San Luis waar het tellen al is afgelopen.

De provincie Buenos Aires heeft 88 kiesstemmen en vormt aldus het sterkste blok. Hier werden zes stembussen ongeldig verklaard; op 10 Maart moet hier nog eens worden gestemd, zodat de uitslag niet voor 11 Maart bekend kan zijn. Ziet Tamborini kans om voldoende stemmen te winnen om het kiescollege in evenwicht te brengen, dan kan de telling nog twee weken duren vooraleer de uitslag der verkiezingen bekend is. (Buenos Aires, (AP) 1.3).

DE MENING VAN EEN IERS BLAD.

Het blad „Iers Nieuws" van Belfast drong bij de voornaamste wereldmogendheden aan op matigheid inzake de houding ten opzichte van Spanje. Het blad zeide: „Indien elke terechtstelling in Europa in deze tijd een zelfde reactie teweeg zou brengen als die in Spanje, dan zouden spoedig overal de strijdkrachten zich verzamelen voor Wereldoorlog III. Het is beter te wachten op de volledige feiten, alvorens een internationale crisis te veroorzaken in Europa, dat schreeuwt om brood" (Belfast, (AP) 28.2).

EEN SPAANSE UITLEG.

Het Spaanse Gezantschap in Dublin (Ierland) gaf een verklaring uit, waarin gezegd werd, dat Cristino Garcia, wiens recente terechtstelling in Madrid zulk een internationale storm van protesten veroorzaakte tegen Franco, ter dood veroordeeld werd niet om zijn poltieke ideeën, doch omdat hij moorden en andere misdaden pleegde. Het Gezantschap zeide, dat zonder enige twijfel bewezen werd, dat Garcia rechtstreeks deelnam aan de moord op een barman in Canillejas en voorts twee burgerwachters in een andere stad doodde. Garcia werd berecht overeenkomstig de gebruikelijke wettelijke procedure (Dublin, (AP) 28.2).

HET NOORDAMERIKAANSE VOORSTEL.

De Noordamerikaanse nota, welke aan de Franse en Britse regeringen gezonden werd, zou volgens officiële kringen een gezamenlijke verklaring van de drie mogendheden voorstellen met de bedoeling een einde te maken aan het Franco-regime In deze verklaring zou steun worden beloofd aan elk regime van democratisch gezinde vaderlandslievende Spaanse leiders. Tevens zou worden aangetoond, dat Franco de As gesteund heeft.

In Londen is men van mening, dat de drie mogendheden gezamenlijk moeten optreden. Tot nu toe was de Britse houding, dat men zich niet moet inlaten met de binnenlandse aangelegenheden van Spanje en „de natuur haar beloop moeten laten". Men wil niet in de weg staan van enige oppositie tegen Franco, inbegrepen die van Don Juan.

Bevin, die Maandag terug moet keren in Londen, wordt op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen. Hij is voor een korte vacantie naar Cornwall (Londen, (AP) 28.2).

DE SPAANSE GRENS

Frankrijk heeft alle handelsbetrekkingen met Spanje gebroken toen het de bijna 500 km. lange grens tussen Frankrijk en Spanje sloot uit protest tegen de handhaving van Franco. Er deden zich geen biezonderheden voor toen de grens te middernacht gesloten werd; aan weerszijden van de grens liepen patrouilles in de gutsende regen. Eigenlijk is de grens al twee uur eerder dichtgegaan omdat de douane-ambtenaren toen hun dagtaak hadden volbracht [het klokje van gehoorzaamheid voor de ambtenaren; alsof er toch al niet genoeg last veroorzaakt wordt aan particulieren door deze politiek — Redactie]. De laatste mensen die over de grens gingen waren vooral Belgen, Portugezen en Spanjaarden. De Spanjaarden lieten den Fransen vice-consul te Barcelona niet door om naar zijn post te vertrekken. De reden werd niet opgegeven, maar men neemt aan dat zijn papieren niet in orde waren. Op het laatste ogenblik trachtte nog een jonge Duitser over de grens te glippen om zich bij zijn gezin in Spanje te voegen.

Zulks mislukte; hij was eveneens op onwettige wijze en om onbekende redenen binnen Frankrijk gekomen en werd diensgevolge opgepakt. De Franse grensbeambten wilden hem binnen Spanje duwen, maar de Spaanse collega's aan de overzij duwden hem weer evenhard terug; zij wilden hem niet hebben omdat hij op een Duits in plaats van op een geallieerd paspoort reisde.

Te beginnen met vandaag mogen alleen diplomaten en consulaire figuren, leden van het Rode Kruis en de Unnra, alsmede Portugezen op weg naar Portugal en Frankrijk, over de grens. Handelsverkeer wordt niet gedoogd, met uitzondering van voedselvervoer op weg tussen Portugal, Zwitserland en Unnra-goederen die Spanje doormoeten. Waarnemers voorspellen dat dit een klap te meer zal zijn voor de toch al magere voedselvoorziening van Frankrijk zijn. Frankrijk importeerde veel ooft en vis. (Hendaye, (AP) 1.3).

PROEVEN MET RADAR.

Het Noordamerikaanse leger maakte bekend, dat het voorbereidingen treft om met radar de buitgemaakte V-2 raketten der nazies in hun vlucht op te vangen, teneinde zo een verdediging te kunnen zoeken tegen soortgelijke aanvallen, welke in de toekomst met atoomwapenen zouden kunnen worden gedaan. Men is van plan om de proeven in de zomer te doen in de woestijn van Nieuw Mexico. Mogelijk zelfs zal men het in April doen.

Brigadier Generaal William L. Richardson van de leger-luchtmacht zeide, dat de bedoeling is om de loop van de projectielen, welke een snelheid van 5000 kilometer per uur hebben, met radar te kunnen volgen en hun vlucht te registreren. Zodra men dit kan doen zal het mogelijk zijn tegen-raketten te ontwerpen, welke, bestuurd door radar, de vijandelijke raketten zullen kunnen onderscheppen. Richardson gaf te kennen, dat middelen moeten worden gezocht om het land te beschermen tegen plotselinge vijandelijke raket-aanvallen en dat dit zo spoedig mogelijk moet worden gedaan (Washington, (AP) 28.2).

BELA IMREDY TERECHTGESTELD.

De vroegere Hongaarse Premier en Minister van Financiën Béla Imredy, die ter dood veroordeeld werd om zijn anti-Joodse maatregelen, is door een vuurpeleton van vier man terechtgesteld op het binnenplein van de Marko-gevangenis. Zijn verzoek om genade werd afgewezen (Boedapest, (AP) 28.2).

EEN TOESPRAAK VAN BYRNES.

De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken James F. Byrnes heeft Donderdagavond in een toespraak een krachtiger buitenlandse politiek in het vooruitzicht gesteld. Rechtstreekse energieke maatregelen schijnt hij te willen nemen tegen de Sovjetpolitiek om de vroegere satellieten van Duitsland van hun eigendommen te „bevrijden". Ook ten aanzien van de expansionistische neigingen van de Sovjet-Unie en de manoeuvres van het Kremlin ten aanzien van Iran, Oostenrijk en China schijnt hij een krachtiger houding te willen aannemen.

Naar vernomen wordt trachten de Noordamerikanen reeds enige tijd om de Russen ertoe over te halen dat de Geallieerden hun strijdkrachten uit Oostenrijk terugtrekken — doch zonder succes.

Wat betreft Iran: daar zouden de Russische strijdkrachten zich morgen moeten terugtrekken, doch er is geen enkele aanwijzing dat zij van plan zijn te vertrekken. Ook in Mantsjoerije maken zij geen aanstalten om heen te gaan.

Hoewel de toestand nog niet critiek is waarschuwde Byrnes: „Wij willen niet geraken in een situatie dat geen enkele mogendheid oorlog wenst doch waar geen enkele mogendheid in staat is de oorlog te voorkomen."

Byrnes noemde Rusland niet speciaal bij naam behalve tegen het einde van zijn toespraak toen hij het verlangen voor de Russisch-Noordamerikaanse vriendschap tot uiting bracht (Washington, (AP) 1.3).

KARDINAAL DE JONG.

In de kathedraal te Utrecht werd Kardinaal de Jong Donderdag op plechtge wijze ontvangen met de tekenen van zijn waardigheid. Aan het hoofd van de stoet liepen de vertegenwoordiger van Hare Majesteit de Koningin graaf J. H. F. Dumonceau, Prof. Schermerhorn en de katholieke ministers Beel, Van Schaik en Kolfschoten, benevens de hoogwaardgheidsbekleders van de kerk.

Kardinaal de Jong, welke de cappa droeg werd gevolgd door Monseigneur Paolo Giobbe en de Nederlandse bisschoppen behalve Monseigneur Lemmens, die wegens ziekte afwezig was. Monseigneur B. Eras, procurator van het episcopaat van Rome, was eveneens aanwezig. Na de eed afgelegd te hebben las de pauselijke nuntius de brief voor waarbij de aartsbisschop verheven werd tot prins van de kerk (Aneta, Utrecht, 1.3).

„DE JAPPEN VECHTEN ZIJ AAN ZIJ."

Een Nederlander, die gevangene van de Indonesiërs was gedurende meer dan een maand en die kortelings is vrij gekomen in ruil voor andere gevangenen, zeide te Batavia dat de Japanners te Bandoeng zij aan zij oefenen en vechten met het leger van de Indonesische republiek. Toen hij naar een dorp bezuiden de stad werd gebracht zag hij duizenden Japanners in volle wapenrusting bij de barakken en op de wegen. Zij werkten met gemechaniseerde troepen en hadden vijf tanks. Hij zeide, dat de Indonesische militaire politie vrijwillig hielp bij de vorming van de Japanse troepen en mede deed in de schermutselingen tegen de Britten. Hij heeft het geval aan de Britse spionnagedienst medegedeeld en een ambtenaar van deze dienst zeide dat het den Japanners betaald gezet zou worden (Batavia, (AP) 1.3).

CLARK KERR AAN BOORD „NORFOLK".

Naar vernomen wordt is Sir Archibald Clark Kerr met spoed aan boord van de Britse kruiser „Norfolk" gebracht met het oog op zijn genezing (Aneta, Batavia, 28.2).

CHAOS OP BALI.

Op Bali vinden thans regelmatig gevechten plaats tussen de bevolking en de Japanners waarvan er ongeveer 10.000 op het eiland zijn die de bevolking en zelfs de inlandse vorsten terroriseren.

Indonesiërs die kort geleden uit Bali kwamen, hebben dit aan het lad „Merdeka" medegedeeld.

De Japanners gebruiken moderne wapens terwijl de Balinezen hen bestrijden met messen, stenen en bamboesperen, welke de enige wapens zijn die zij bezitten. De guerrilla's troepen op Bali staan evenwel in voortdurend contact met hun medestrijders op Java, deelde de zegsman mede terwijl hij er voorts op wees dat men op Bali verstoken is van elke vorm van inlichtingen terwijl de economische toestand zeer slecht is en er een volkomen chaos heerst (Aneta, Batavia, 28.2).

WIL NOORDAMERIKAANSE LENING.

Men neemt aan dat Prof. Piet Lieftinck die dit weekeinde naar de Verenigde Staten zal vertrekken, deze gelegenheid aan zal grijpen om onderhandelingen te openen voor een nieuwe Noordamerikaanse lening. Voorts wordt medegedeeld dat de Nederlandse Bank een bureau geopend heeft voor certificatie van personen die hun banksaldi en waardepapieren op buitenlandse banken wensen te ontdooien (Aneta, Amsterdam, 27.2).

BAN WORDT OPGEHEVEN.

Als gevolg van besprekingen welke plaats vonden tussen de besturen van de Australische bond van vakverenigingen en de vakbonden van havenarbeiders te Sydney, gelooft men dat de ban die sinds vijf maanden rustte op het laden van Nederlandse schepen, thans opgeheven zal worden.

Leden van de vakverenigingen zeiden dat men verwacht dat een proefschip geladen met voedsel en medicijnen naar Java zal mogen vertrekken mits de verzekering gegeven zal worden door de regering van het gemenebest dat deze artikelen niet door middel van Nederlandse instanties zullen worden gedistribueerd (Aneta, Sydney, 27.2).

PAUS EN DOMINEE.

Een feit dat verleden week bekend geworden is: gedurende zijn lange gevangenschap door de nazies, heeft Ds. Niemöller dagelijks voedsel en rantsoenen ontvangen van den Paus te Rome (Time).

het nieuws van vandaag

Ondanks de aanvankelijke voorsprong van Tamborini heeft bij de verdere telling Peron de leiding weten te behalen, zodat zijn kansen steeds meer stijgen om gekozen te worden tot President van Argentinië. Op de meer dan honderdduizend getelde stemmen is het verschil ongeveer 5000, wat niet zoveel is, zodat de mogelijkheid bestaat, dat Tamborini de achterstand nog zal inhalen. Bovendien beslist niet het totaal van de op elken candidaat uitgebrachte stemmen, doch het aantal stemmen dat elke candidaat haalt in het kiescollege. Elke provincie heeft een bepaald aantal kiesstemmen, gelijk ook in de Verenigde Staten elke staat een bepaald aantal kiesstemmen heeft. Zo kan men in een provincie met weinig kiesstemmen een enorme meerderheid hebben, doch in een provincie met een groot aantal kiesstemmen een kleine minderheid en toch verliezen.

In elk opzicht staat Peron er thans gunstig voor, omdat hij ook in de std Buenos Aires (68 kiesstemmen) en Santa Fe (42 kiesstemmen) de leiding heeft. Volgens de traditie wint de candidaat wiens naam het eerst uit de bus komt in Buenos Aires. Thans heeft men twee bussen tegelijk geopend. Uit de ene bus kwam Peron als eerste en uit de andere bus Tamborini.

In de Verenigde Staten — welke zich openlijk tegen Peron hebben verklaard — is de belangstelling voor de Argentijnse verkiezing zo groot dat de Associated Press hetzelfde systeem moet volgen als bij de Noordamerikaanse Presidentverkiezing. Alle nieuwe gegevens worden op een speciaal bord bijgetekend, zodat men de stand van zaken gemakkelijk kan aflezen. Uit degenen die de AP-kantoren opbellen voor inlichtingen behoren uiteraard veel Senatoren en Afgevaardigden. Mocht Peron winnen, dan betekent het dat de Noordamerikaanse politiek ten opzichte van Argentinië heeft gefaald. Over het algemeen schijnt de Noordamerikaanse buitenlandse politiek niet erg doeltreffend te zijn. Het schijnt dat men bijvoorbeeld ten opzichte van Rusland een krachtiger houding wil gaan aannemen. Dat blijkt zowel uit de redevoering, die VandenBerg eergisteren hield als de toespraak welke Byrnes gisteravond uitsprak.

Oeververbinding in de St. Annabaai in de loop der jaren.

door

DR. CH. DE LA TRY ELLIS.

I.

In het tijdschrift **Lux** schreef Dr. Charles W. de la Try Ellis indertijd een uitvoerige studie over het oeververbindingsvraagstuk. Thans is dit stuk weer actueel te noemen, omdat de schrijver aan de hand van de geschiedkundige ontwikkeling, tevens enkele practische conclusies ten aanzien van een tunnel vastknoopt. Wij menen in het belang van de algemene zaak dit artikel dan ook verder bekend te moeten maken. Dr. de la Try Ellis schrijft dan:

Op een 26e Juli, nu bijna 4½ eeuw geleden, voer Alonso de Ojeda de haven van Curaçao binnen, welke hij, naar de Heilige van die dag, de Sint Annabaai noemde. Deze mooie haven, de trots van dit eiland, vroeger en nog steeds een bron van inkomen voor 's Lands kas en voor particulieren, splitst evenwel de aan weerszijden daarvan gebouwde stad in twee gedeelten, zodat naar middelen moest worden uitgezien om een verbinding tot stand te brengen en de communicatie tussen de beide stadsdelen te onderhouden. Het vervoer te water werd derhalve een voorwerp van aanhoudende zorg en naar mate de bevolking zich uitbreidde en het verkeer toenam, verscherpten zich de moeilijkheden om de belangen van de scheepvaart met die van de voetgangers en overige weggebruikers te verzoenen.

De Pont.

Reeds kort na de bemachtiging van Curaçao scheen men zijn toevlucht genomen te hebben tot de pont, een langwerpig vierkant, platboomd vaartuig, in latere tijden gewoonlijk door slechts één man en wel met één riem bediend. In de documenten betreffende Curaçao door Miss Irene A. Wright B. A. bijeengebracht en door Prof. Dr. C. F. A. van Dam vertaald in de „Nederlandse zeevaarders op de eilanden in de Caraïbische zee en op de kust van Colombia en Venezuela" is er sprake van bateles, canoas, lanchas (bootjes, schuitjes, kano's, sloepen); terwijl in een verklaring over ons eiland dd. 31 Januari 1636 het volgende voorkomt: „El agua que beven (los olandeses) en la fuerça la traen en pipas en bateles por la baia". (Het water dat zij — de Hollanders — in het fort drinken, voeren zij in vaten op schuitjes over de baai aan.)

G. J. van Grol (De grondpolitiek in het Westindische Domein der Generaliteit) maakt in zijn studie over de vroeg-Nederlandse tijd reeds melding van „Schouwkens, platboomde schuitjes met platte voor- en achtersteven...... Die schouwkens (zo luidt het verder) behoefde men om water uit het Kwartier naar de Punt te brengen, paard en mens over te zetten ter vermijding van de weg om het Schottegat en verder voor verschillende andere doeleinden als het aanvoeren van kleiaarde ...... Schouwkens — de pontjes van later — brachten tevens een veerdienst tot stand tussen Punt en Overkant en tussen Punt en Kwartier."

Ongeveer zeventig jaren later was de pont al een gewoon middel van vervoer; in een missieve van Directeur Mr. Jacob Beck (vermeld bij Hamelberg) is er sprake van een „bequame pont". De pont werd onmisbaar en bij alle gelegenheden, bij dag en bij nacht, moest men er zich van bedienen; op Zondagen bij het ter kerke gaan, op werkdagen als men zich naar zijn bezigheden begaf.

Er waren „eigen ponten" en ponten ten dienste van het publiek; deftige ponten met kussens en een tent, zoals de tentpont van den Gouverneur; ponten voor 's landsdienst door den Raad-Contrarolleur van den laagst inschrijvende gehuurd en later landsponten aanbesteed volgens bestek en conditiën door de koloniale genie vastgesteld; grote door twee man gevoerde vrachtponten voor het laden en lossen van goederen; waterponten met mast en zeil, beladen met okshoofden voor het aanvoeren van drink- en waswater van de aan het Schottegat gelegen plantages.

Langszijde de binnengekomen schepen wemelde het van ponten, die op passagiers en bagage wachtten; een lange rij, een bonte mengeling; en tegen zonsondergang lag een groot gedeelte van de vloot dicht bij Otrabanda geankerd, op het water te wiegelen. Paard en rijtuig, uitgespannen, weerbarstige ezels soms geblinddoekt werden over zogenaamde pontbruggen (brede loopplanken) waarvan er op elke aanlegplaats een voorhanden moest zijn, ingescheept. Permitten om zand of stenen van publieke domeinen te mogen halen werden voor pontladingen afgegeven. Op 's Konings verjaardag maakten de ponten een nummer van het feestprogramma uit en namen deel aan de uitgeschreven wedstrijden. Op de begroting kon men posten aantreffen voor pontgeld voor den bode bij de Koloniale Raad en voor onderhoud der veerponten voor de communicatie met het Riffort. Voor één gulden had de Heer M. D. Teenstra („De Nederlandse West Indische eilanden") in 1833 een pont met den roeier tot zijn beschikking voor zijn onderzoekingstochten naar het Fort Nassau en de Parerabaai. Na en tienjarig verblijf in Curaçao, waar hij, volgens zijn eigen verklaring, veel „zag, hoorde en onderzocht", schreef Dominée S. van Dissel in 18767 in een artikel getiteld „Enige opmerkingen omtrent de stoffelijke toestand van het eiland Curaçao", dat er hier wel meer dan honderd pontjes waren. Menig jonge dame in bruidstoilet met sluier, die vol idealen en toekomstdromen in het huwelijksbootje stapte, stapte in letterlijke zin in een versier-

de pont, die haar met gevolg naar de andere zijde van de haven moest brengen voor de kerkelijke of burgerlijke solemnisatie der echtverbintenis. Eertijds werd — het Reglement op de impost van het kleinzegel geeft er nog getuigenis van — het huwelijk in de Raad of in de (Protestantse) Kerk gesolemniseerd; „edoch (het huwelijk) daarbuiten gesolemniseerd wordende", viel de uit te reiken trouwbrief onder een hoger tarief.

Begrafenissen.

Maar het was niet altijd een stoet in feestkledij en in opgwekte stemming die naar de tegenover liggende oever wilde; ook op dagen van droefheid en rouw moest de pont dienst doen; hetgeen de tocht nog luguberder maakte. Brug en lijkkoets waren er nog niet.

Op Zondag 10 April 1853 is, volgens de Curaçaosche Courant, voor de eerste maal op Curaçao gebruik gemaakt van een lijkwagen, toebehorende aan de „Roomsch Catholijke Begrafenis Societeit". De invoering van de lijkwagen was te danken aan den Heer J. G. de Pool, die een rijtuig tot een lijkkoets had laten veranderen. Doch vóórdien en ook lang daarna werd de baar op een pont de haven overgevoerd en verder grafwaarts gedragen. In 1863 werd van gouvernementswege bepaald, dat voor elke tocht naar de Israëlitische begraafplaats Bethaïm heen en terug, bij dag een gulden en bij avond anderhalve gulden verschuldigd was. En toen in 1880 de Nederlands-Portugees-Israëlitische Gemeente een begraafplaats op de Berg Altena wilde aanleggen, gold, voor zover destijds naar buiten bekend geworden, mede de overweging dat het transporteren van lijken over het water met moeilijkheden gepaard ging, vooral bij avond of bij zware wind.

In de geschiedenis van Curaçao vinden wij opgetekend, dat in het tijdsverloop van nog geen twintig jaren het stoffelijk overschot van drie landvoogden over de St. Annabaai naar de laatste rustplaats moest worden geleid. In zijn installatie-rede in Maart 1816 heeft Gouverneur Generaal Vice Admiraal Albert Kikkert verklaard: „Mijn geboorteland voor altijd vaarwel gezegd hebbende, erken ik dit eiland als mijn eigen vaderland... hoop ik hier met ere te leven en met de bewustheid van wel gedaan te hebben, ten grave te dalen". Welnu, niet lang daarna werd die wens vervuld. In de nacht van 18 op 19 December 1819 overleden, werd (— het volgende is aan de semi-officiële beschrijving der begrafenis-plechtigheden ontleend —) de 19e des namiddags zijn „lijk in een mahoniehouten kist besloten van het Gouvernementshuis naar beneden op het voorplein gebragt en van daar door de poort, waar de troepen een salvo over hetzelve deden, wanneer het voorbij werd gedragen naar de Waterkant, waar het lijk werd ingescheept en over de haven gevoerd, terwijl het gehele gezelschap in boten en pontjes in korte afstanden volgde en de artillerie van Zijne Majesteits Brik Merkuur minute schoten deed gedurende de overtocht over het water. Bij het aankomen aan de overkant (Otrabanda) werden de troepen in linie geschaard" enz. Op verbeurte van geldboete waarschuwde de Raad-fiscaal des anderen daags dat „uit aanmerking van het droevig afsterven van Zijne Excellentie Vice Admiraal Gouverneur-generaal Albert Kikkert op de 18e dezer maand en de wel verdiende eerbied aan Hoogstdeszelfs nagedachtenis verschuldigd, met het aanstaand Kerstfeest en Nieuwjaar de gewonelijk plaats hebbende vermakelijkheden van vuurwerken, zomede openbare dansepartijen als anderszins zullen ophouden".

Als Gouverneur-generaal ad interim trad toen op de Raad-fiscaal Mr. Petrus Bernardus van Starckenborgh; doch reeds in Juli 1820 stierf hij. In de namiddag van de 21e dier maand ging „de trein van het Gouvernementshuis langs de waterkant tot aan het eind van de straat, waar het lijk werd ingescheept. Het garnizoen deed drie salvo's. De militairen trokken toen terug naar het fort; het overige gezelschap voer over het Schottegat naar het buitenverblijf van Zijne Excellentie genaamd Valentijn, waar overeenkomstig zijn verzoek, zijn stoffelijk overschot begraven werd".

Het derde geval betrof Generaal Majoor Mr. Evert Ludolph Baron van Heeckeren, Gouverneur-generaal der West-Indische Bezittingen, die in Juni 1838 tijdelijk op Curaçao vertoevende, na een kortstondige ziekte bezweek. In de morgen van Zaterdag de 16e dier maand „toen het lijk de trappen van het Gouvernementshuis afgedragen werd, vuurde het garnizoen. Het lijk werd langs het front van het garnizoen in de arm gedragen. Hierop volgde de ganse trein door de grote poort tot aan de kade, waar men zich op vlotten en in ponten inscheepte om de haven over te varen. De trein voer langs de stadszijde op het water tot vóór het Waaigat en keerde langs de andere zijde der haven naar Otrabanda, waar dezelve wederom de mars aannam".

Zowel Kikkert als Van Heeckeren zijn op het Protestantse Kerkhof aan de Rode Weg alhier begraven. Op de grafsteen van eerstgenoemde is het volgende gebeiteld: „Albert Kikkert geboren de 17e November 1762. In leven Vice-Admiraal en Gouverneur-Generaal van Curaçao. Overleden de 18e December 1819". Aan een der zijwanden van het graf van baron van Heeckeren is een marmeren plaat aangebracht met dit opschrift: „Hier rust het stof van Mr. Evert Ludolph Baron van Heeckeren, Commandeur van de Orde der Nederlandse Leeuw, Gouverneur-Generaal der West-Indische Bezittingen. Hij werd geboren te Zutphen de 30e November 1784 en overleed te Curaçao de 15e Juni 1838. Zaligsprekingen van den Heiland, Matth. 5 vers 5-9. (hier volgen vijf zaligheden nl. betreffende de zachtmoedigen;degenen die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; de barmhartigen: de reinen van harte en de vreedzamen. En dan luidt het verder: bevatten de troostvolle toepassing op zijn karakter en levenswandel. „De dankbare verering ener treurende gade wijdt deze steen aan zijn nagedachtenis".

Incidenten.

Het verkeer te water ging rustig en bevorderde de gemoedelijkheid. Zo veilig als het maar enigszins mogelijk was en onder gezellige kout werden de inzittenden overgevoerd. Doch incidenten vielen ook in onze haven voor, in de regel van onschuldige aard, waardoor de lachlust van de toeschouwers werd opgewekt, als het wegwaaien van een hoed; het te water raken van iemand die te vroeg uit de pont of te laat er in wilde springen en de sprong te kort nam; het schreeuwen en gesticuleren bij gevaar van collisie; woordenwisselingen als nagegaan moest worden wie nog niet betaald had. In de stijl hem eigen, beschrijft de Heer John de Pool dergelijke scènes in zijn merkwaardig boek „Del Curaçao que se va" waarin hij tal van persoonlijke herinneringen van het verdwijnend Curaçao voor de komende geslachten heeft bewaard.

Van ernstige aard was echter een ongeval waarvan de Curaçaosche Courant melding maakt en dat hier in het kort wordt naverteld. Terwijl Dinsdag 23 November 1847 tegen zonsondergang twee landsponten, de ene van het fort Amsterdam naar het Riffort, de andere in omgekeerde richting, dicht bij de havenmond overstaken, kwam er ineens een hevige rukwind opzetten. De pont welke met moeite naar het fort Amsterdam opwerkte, werd gelukkig opgemerkt door een slaaf met de voornaam Martijn, een metselaar van beroep, die in een kano aan het vissen was en door het uitgooien van touwen en lijnen en met eigen levensgevaar de pont en de inzittenden gered heeft. De strijd tegen de elementen niet willende opgeven,trachtte de voerder van de andere pont met de uiterste krachtsinspanning deze ergens op het Rif op strand te zetten. Doch toen hij er wegens de geweldige branding niet in kon slagen, sprongen vier militairen en een ander manspersoon uit de pont en bereikten al zwemmende en met verenigde krachten door het water wadende de wal. Inmiddels dreef de pont, waarin zich, behalve den voerder en een militair, nog twee vrouwen en een kind bevonden, de haven uit en dobberde over de woelige golven voort, door wind en stroom meegesleurd. Zodra dit aan den Gouverneur, Majoor Rutgerus Hermanus Esser, gerapporteerd werd, zond hij de loodsboot en een andere sloep en daarna een groter vaartuig uit om hulp te verlenen; doch wegens de snel ingetreden duisternis was alle moeite vruchteloos en moesten alle pogingen gestaakt worden. Na vier nachten op zee gezwalkt te hebben, landde de pont eindelijk op de kust van Venezuela. De pontvoerder en de militair, die blijkbaar hun dorst met zeewater hadden willen lessen, waren onderweg bezweken en hun lijken moesten overboord gezet worden. De twee vrouwen en het kind echter hebben het, ondanks de doorgestane angst, en ofschoon zwevend tussen hoop en vrees, er levend afgebracht en waren, na aan de overkant zeer menslievend te zijn opgenomen, de 20e Januari 1848 op Curaçao terug. Als beloning aan Martijn voor zijn heldhaftige en kloekmoedige daad openden twee ingezetenen van dit eiland een inzamelingslijst, waarop het Gouvernement voor f. 150 — uit 's Lands kas intekende. Van hetgeen op die wijze opgehaald is, werd Martijn van alle slaafse dienst vrijgekocht en hem een som ter hand gesteld om gereedschappen aan te schaffen en zich als vrij man in te richten.

Naam, Nummer; Permit; Belasting; Tarief; Aanlegplaatsen.

Aangezien het Bestuurssapparaat en de gehele bevolking van de ponten afhankelijk was, spreekt het wel van zelf dat de Overheid zich niet afzijdig kon houden; en tal van Publicatiën en Notificatiën zijn dan ook geheel of ten dele aan deze materie gewijd. De 4e November 1789 bepaalde Hun Edel Agtbaren Gouverneur en Raden dat op een geldboete van vijftig pesos „alle de lieden die pontjes hielden die met passagiers of goederen op vragt voerden en dag en nagt in de haaven waren, hun naamen bij de boode sullen hebben op te geeven; dat de pontjes genommert sullen moeten werden, welke nommers door de boode hun sullen werden gegeven; en dat yder eygenaar gehouden sal zijn desselfs naam agter de ponten te doen setten; dog dat alle anderen die voor eyge gebruyck ponten hielden, mede hun naam agter de ponten souden moeten stellen sonder nommer om dezelve meede te kennen, wanneer zij teegen het ooge merk aangingen". Het Engelse bestuur ging een stap verder en vereiste het hebben van een permit (to take out a license).

De pont was van zoveel belang, dat zelfs het Regeringsreglement van 1815 er aandacht aan schonk. Artikel 73 bepaalde, dat als hoofdgeld van vrije lieden die als pontvaarders werden gebruikt, drie pesos zouden worden betaald. En de publicatie d.d. 7 Maart 1816, kennelijk een organieke regeling, hield in, dat alle veer- tent- en zeilponten, „door of van wegens den Ontvanger-Generaal aan de agtersteven, zo binnen als buitenwaards, genommerd" zouden worden; dat jaarlijks voor iedere veerpont drie pesos en voor iedere tent- of plaisirpont vier pesos aan belasting zou worden geheven... en dat het niet geoorloofd was een pont te houden dan met een patent door den Ontvanger-Generaal onderteekend en jaarlijks te vernieuwen. Drie jaar na de afkondiging van deze publicatie achtte de Gouverneur-Generaal blijkbaar controle nodig. Namens Zijne Excellentie riep de Raad-Contrarolleur alle eigenaars van veer en tentponten op om hune namen en de nummers hunner ponten op te geven. Verder zou er een dag bepaald worden dat alle ponten voor het Fort Amsterdam moesten worden gebracht. En als bevonden mocht worden dat ponten niet waren opgegeven of „ongenommert zijn gebleven en in de haven varen, zal men tegen dezulken ingevolge de wet ten strengste handelen".

Door wisseling van vlag, van bestuurstelsel of zelfs van titularissen raakte in die dagen menige publicatie in onbruik of in vergetelheid. Renovaties waren niet zeldzaam. Zo vaardigde Gouverneur Paulus Roeloff Cantz'laar de 24e November 1820, enkele dagen na de overneming van het bestuur, een proclamatie uit, luidende: „dat wij, tot voorkoming van alle twijfel welke zoude kunnen ontstaan, goedgevonden hebben bij deze kennelijk te maken, dat alle verordeningen in het ene of andere vak van administratie of bestuur in deze kolonie, in zover als nog geen veranderingen door ons zijn gemaakt, zullen blijven bestaan en moeten worden nagekomen" enz.

Belastingpolitiek speelde ook hier een rol. Kort daarop had Cantz'laar een voor belastingbetalers aangenaam bericht: nl. een aanschrijving van Zijne Excellentie den Minister van Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en Koloniën, om de belastingen over het jaar 1821 met ongeveer dertig duizend gulden te verminderen en dienaangaande met de Raad van Politie de nodige maatregelen te beramen. Als gevolg daarvan werden voor het jaar 1821 en gedurende dat tijdvak o.a. afgeschaft het hoofdgeld ten aanzien van pontvoerders en de belasting op veer- tent- en zeilponten. Doch met ingang van 1829 werd voor het hebben van ponten wederom een permit verplichtend gesteld, waarmede samenhing een kwartaalsgewijze geheven belasting. Van deze belasting waren vrijgesteld de ponten die voor eigen gebruik gehouden werden „vooral door lieden die op Scharloo, aan de klippen en elders woonachtig waren en dezelfde uitsluitelijk voor het overbrengen van zich zelven of hun familiën bezigden", in welk geval achter op de pont, het woord „Vrijpont" in duidelijke letters aangebracht moest zijn. In gewijzigde vorm zijn permit en belasting sinds blijven voortbestaan.

HERSTEL ST. STEPHANS KATHEDRAAL TE WENEN.

Britten verlenen medewerking.

Tien jaren zullen nodig zijn, om de St. Stephans Kathedraal te Wenen, welke tijdens de slag om de stad uitbrandde, weer op te bouwen. Met hulp van het Britse leger, de Britse autoriteiten en 60 Duitse krijgsgevangenen, die tot dit doel aan de kerkelijke autoriteiten zijn afgestaan, is een aanvang met deze arbeid gemaakt.

Over het algemeen is het transport in de stad onvoldoende, maar luitenant-generaal sir Richard Mac Creery, de bevelhebber der Britse troepen in Oostenrijk, heeft het Britse legertransport van het nodige voorzien, om bij het werk te helpen. Niettegenstaande alle moeilijkheden; gebrek aan ruwe materialen, vervoer, karige rantsoenen voor de daar ter plaatse werkende arbeiders, en guur weer, hoopt de architect professor Karl Holay, bijtijds het schip te kunnen overwelven, ten einde onherstelbare schade aan de structuur te vorkomen.

De St. Stephan is een van de beroemdste Gotische kathedralen ter wereld en werd tot op het laatste ogenblik gespaard. Toen de rode troepen zich de achtste April 1945 al vechtende een weg door de straten baande, en de achterhoede naar de Noordelijke voorsteden terugtrok, opende zij van daar het vuur op de winkels en huizen in het centrum rondom de kathedraal.

Dit had ten gevolge, dat vonken van de in brand geschoten huizen op het dak van de kathedraal terechtkwamen en deze in brand staken. Leden van de Oostenrijkse brandweer hielden de brand gedurende twee dagen onder controle. Maar gaandeweg kreeg het vuur de overhand en op 14 April stortte het dak naar beneden in het koor en vernielde de gebeeldhouwde eikenhouten koorbanken uit 1485.

Door het vuur ging niets van werkelijke waarde aan de koorbanken verloren. De meest waardevolle schilderijen en snijwerken waren in de gewelven opgeslagen. Kort na de oorlog kwamen twee, tot nu toe onbekende, kunstschatten aan het licht, namelijk een fresco en een schildering van de kathedraal zelf, die door de vijftiende-eeuwse bouwer op een muur waren aangebracht. De afbeeldingen werden voor de eerste maal zichtbaar bij de verwoesting van het grote orgel in het Noordelijk gedeelte van het schip. De kerkelijke autoriteiten hopen, dat het mogelijk zal zijn om over een halfjaar H. Missen op te dragen in het schip van de kerk. Zoals gezegd, schat professor Holay de totale restauratie der kathedraal op een tien jaar, terwijl de kosten ongeveer een 7 millioen Oostenrijkse shillings zullen bedragen.

De gemeenteraad van Wenen heeft de kerkelijke autoriteiten toestemming gegeven, de stenen welke zij nodig hebben, van de verwoeste gebouwen in het centrum der stad te nemen.

SHAW BETAALT DE OORLOG.

George Bernard Shaw heeft zich tot de Engelse regering gewend met het verzoek een commissie te benoemen voor het opstellen van een nieuw alfabet, waarin iedere klank van de spreektaal wordt aangeduid door één gemakkelijk te schrijven letter, die zelfs geen dwarsstreep of punt bevat, meldt A. P. uit Londen. In een brief aan de „Times" zet Shaw uiteen, dat een dergelijk aflabet — door de verkregen tijdsbesparing — spoedig de kosten van de oorlogsvoering zou opbrengen.

DOMINICAANSE KERK VOOR KARDINAAL GLENNON.

John Kardinaal Glennon, een van de Noordamerikaanse prinsen der kerk heeft gisteren bezit genomen van de basiliek van den heiligen Clemens. San Clemente, zoals de kerk die door Ierse Paters Dominicanen bediend wordt, heet, was ook vroeger de titelkerk van een Noordamerikaan, nl. van wijlen Kardinaal O'Connell, aartsbisschop van Boston.

Samuel A. kardinaal Stritch, heeft jongstleden Zondag de kerk van de heilige Agnes buiten de Muren in bezit genomen (Rome, newc).

aar blijft het Nederlandse Meisje

[Eigen correspondentie].

Vaar blijven toch al die meis- Dat is een vraag, die men tij- gesprekken van Nederlan- telkens weer opnieuw hoort en. Het is een van de bran- de vraagstukken van het be- de Nederland.

Vóór de oorlog reeds was de stbodennood groot. Het was elijk een meisje te vinden, dat egen was zonder al te grote enties huishoudelijk werk in gezin te verrichten. In de fa- ken en op de ateliers konden eel meer verdienen en ze had- daarbij haar vaste arbeids- , waaraan men zich in een n nu eenmaal niet altijd kan den; en er waren nog méér acties aan fabrieksarbeid ver- den, als groter vrijheid van eging buiten de arbeidsuren bij de omgang met de andere e.

De keurige Duitse dienstmeis- die zich in overvloed kwamen senteren, werden met vreugde onze gezinnen opgenomen. r achteraf bleek, dat we daar- het paard van Troje hadden engehaald, want het meren- l van haar ontpopte zich na Mei 1940 als spionnen.

n de oorlogsjaren, toen de tse gedienstigen plotseling lei- de functies hadden gekregen allerlei moffen-bureaux en de derlandse meisjes méér kon- verdienen met rustig thuis annetjes lezen mits zij enkele n haar distributiebons verkoch- , dan enige Nederlandse huis- eder voor haar diensten kon alen, werd de toestand nog chelijker.

Nu, na de bevrijding, is de po- e van de moeders van gezin- n echter wanhopiger dan ooit. at is nl. het geval? In de Geal- erde kampen, cantines en ont- anningsoorden kon men een le- r van meisjes en vrouwen ge- uiken voor allerhande huishou- lijke en vermaaksdoeleinden. eze ontvingen voor haar dien- n naar Nederlandse maatstaf gekend hoge lonen, hadden arbij geregelde omgang met eallieerde militairen en waren entengevolge steeds rijk voor- en van sigaretten, chocolade, rned beef en andere attractieve gen. Dit was zelfs nog aan- kkelijker dan werk op fabriek atelier. Dat de industrie weer gang moest komen en dat moeders van kinderrijke gezinnen zenuwziek werden van de zorgen in deze kommervolle tijd zonder hulp, liet haar siberisch koud.

Intussen zijn nu de laatste Geallieerde soldaten aan het vertrekken: de militaire kampen zijn opgeheven, de cantines en ontspanningsoorden zijn of worden gesloten. Maar waar blijven nu de meisjes? Nog steeds zitten hele straten zonder één dienstbode, nog iedere dag kan men in de kranten de aanlokkelijkste advertenties lezen, waarin aan vrouwelijk dienstpersoneel gouden bergen worden beloofd... zonder of met heel gering succes. Wij kennen confectiefabrieken en ateliers, die vóór de oorlog met 250, 300 meisjes werkten en die het nu, terwijl ongelooflijke bergen werk wachten, omdat heel Nederland gekleed moet worden, met 50 meisjes moeten stellen. Zeker, de vele rijksdiensten hebben typistes nodig, een aantal meisjes trok met de Nica naar Indië enz., doch dit alles vorderde toch slechts een gering percentage van de vrouwelijke bevolking. Het is alsof nu, na de bevrijding, de meisjes zijn ondergedoken. Werkschuwheid en een niet terugwillen naar eenvoudig hard werk onder minder gunstige omstandigheden is ongetwijfeld de voornaamste reden van dit zeer bedenkelijke verschijnsel.

Gelukkig zijn er gunstige uitzonderingen. Zo hebben b.v. de Katholieke Actie en het Wit Gele Kruis de handen ineen geslagen en leiden burgermeisjes op voor hulpverlening in die gezinnen, welke in verband met ziekten, bevallingen en andere omstandigheden het allerdringendst huishoudelijke hulp nodig hebben: deze meisjes verbinden zich voor ten minste een jaar. Dit is prachtig, doch het is als een druppel op een gloeiende plaat.

Voor de herbouw van ons vaderland is het een eerste eis, dat ook de meisjes weer leren aanpakken en dat niet alleen omdat haar arbeid direct nodig is, maar ook in haar eigen belang, want eens zullen zij de moeders zijn van een nieuw geslacht en die taak kunnen zij slechts dan goed vervullen, wanneer zij in haar jonge jaren hebben geleerd aan te pakken.

F. J. de Fraiture.

CURAÇAO

SSEN RIJDEN 'S AVONDS

Te beginnen met hedenavond an de ABC-bussen ook des vonds de rit om het Schottegat iden. Dit is een grote verbetering ,die tevens zal medehelpen m het veerpontprobleem te ver- chten. In plaats van een uur achten geven overdag velen er e voorkeur aan de rit om het Schottegat te maken, vooral de iensen die op enige afstand van e Sint Annabaai wonen. Na- uurlijk is hiermede het vervoers- probleem op Curaçao nog lang niet opgelost; de toestand is zo dat dit niet meer dan een aller- eerste begin genoemd kan wor- den. Deze prijzenswaardige maatregel laat evenwel zien, dat het gouvernement hetwelk prac- tisch met het ABC-bedrijf te vereenzelvigen is, met de helaas geringe middelen die er zijn, tracht in te halen waarmede het 25 jaar geleden al had moeten beginnen. De „convooi"-bussen blijken steeds meer in de behoef- te te voorzien. De leiding van het bedrijf is soepel en is blijde dat er weer wat meer bussen gaan rijden.

De sluiting voor de terugreis is **morgen**, Zaterdagmiddag om 14 uur (voor aangetekende stukken om 13 uur).

14 KILO.

Het KLM-vliegtuig, dat gisteren uit Nederland is aangekomen heeft 14 kilo post medegebracht. Dit is niet zoveel, maar zoals men weet wordt er elke dag post uit Nederland via New York herwaarts gezonden. De malen stapelen zich in Nederland dus niet op. De afzenders zijn wellicht nog niet ingesteld op de vertrekdata van het rechtstreekse vliegtuig dat de malen in veel korter tijd overbrengt. Het feit dat er elke elf dagen een rechtstreekse verbinding is helpt ook niet mede enige regelmaat erin te vinden.

CURAÇAOSE SPORTCLUB.

In de jaarlijkse vergadering van de Curaçaose Sportclub werd het volgende bestuur gekozen: voorzitter Mr. O. Burghardt; ondervoorzitter D. Capriles; eerste secretaris B. M. Levison; tweede secretaris L. C. Luckman; penningmeesteresse Mejuffrouw Ena L. Maduro; administrateurs : Moreno Brandao en A Marchena; commissarissen E Spritzer en C. Delvalle.

JEUGDCONCERT.

Morgen zal in Roxy een concert voor de jeugd gegeven worden, waarover de advertenties biezonderheden hebben bekend gemaakt. Het concert vangt aan om 16 uur.

ST. THOMASKRING.

Nieuw bestuur.

Gisteravond om 20 uur hield de St. Thomaskring haar jaarlijkse vergadering. Het Bestuur, dat sinds de opening van het clubhuis in Juli 1945 de leiding heeft gehad, trad af om plaats te maken voor een nieuw, dat tot de volgende jaarlijkse vergadering zal aanblijven.

Tot Voorzitter is gekozen de Heer Alfredo Donker Jr., terwijl de Heren Armand de Rooy, Henri J. da Silva Jules de Palm, Joseph Corsen en Herman Rojer de andere bestuursfuncties zullen bekleden.

De drie laatstgenoemde Heren zijn nieuw gekozen; de andere drie herkozen bestuursleden.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Woensdag, 27 Februari 1946.

Vertrokken:

Naar La Guayra: Maria L. Fuenmayor & Jack Miller.

Naar Ciudad Trujillo: Arje Fogel.

Naar Miami: Louis Kraft.

Aangekomen:

Van La Guayra: Borges Villegas, Edila en Gisela de Lima.

Van Ciudad Trujillo: Warren H. Staples, Ramona A. del Rosario, Ana Julia de la Cruz.

Donderdag, 28 Februari 1946.

Vertrokken:

Naar La Guayra: Ivan, Irene en Zita Moreno; Rosarita Diaz.

Naar Ciudad Trujillo: Josefa de en Carlos A. Sanchez.

Naar Camaguey: Juan F. M. Torres, Luis M. Bozo, Seuxis A. S. Burgos.

Naar Miami: Harry E. Downes.

Naar Camaguey: Robert Fuller.

Aangekomen:

Van La Guayra: Robert Fuller, Alcira Bertorelli, Oscar Urdaneta.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

28 Februari: Agatha Hypolite, Guillermo Kirindongo, Cecil Delvalle, Edward Bayouth, Charles Brown, Mr. Lindoro C. Kwartsz, Millicent L. Andrea, Jose Ridderstad.

Curaçao — Port au Prince.

28 Februari: Hans Richard Heitkonig.

Curaçao — Trinidad.

28 Februari: Doris Goddard.

Op doorreis naar St. Lucia: Clyde R. Daniel, George Bethel.

Op doorreis van Kingston naar Trinidad: George P. Stephenson, Osmond Sanguinetti, Lancraft Robinson.

Op doorreis naar Grenada: Eric Graham Louisy.

Op doorreis naar Paramaribo: William Cuels Norden, Jagesar P. Kavlesar Sukul, Johanna S. en Hugo A. Pigot.

VERTROKKEN NAAR ENGELAND.

Met de ss. Alexis vertrokken naar Engeland de Heren F. Mangnall, Walter Hill, N. R. Barker en Edwin A. Rosenwell.

NAAR CURAÇAO.

Passagiers, die per s.s. „Boskoop" o.o.v. 2 Maart 1946 van Rotterdam naar Curaçao zullen vertrekken.

J. M. Battes, Luitenant B. M. van Bemmel, P. de Boer, Mevr. de Boer, W. C. J. Boogers, Mej. J. A. H. van Dalen, C. L. Deciman, Pater J. J. Elsakkers O.P., Mej. W. Essen, Mej. E. M. W. Gambon, J. H. van Gent, Luitenant J. Hazeleger, Frater A. A. M. Hexspoor, J. R. Hoffman, J. Hoogendoorn, Pater H. J. A. Jansen O.P., J. Jongeneel, Mej. J. M. en Mej. M. J. A. Kamp, Luitenant H. B. Kiene, Mevr. S. Kleyngeld-Arend en 3 kinderen, P. A. Knotschke, Mej. A. C. Kuipéri, Mevr. C. A. B. Leendertz-Loman, Mevr. A. M. van Leeuwen-Gorsira, Mevr. H. C. A. van Lieburg-Haller, Pater L. J. A. Martijn O.P., Mevr. E. A. Mulder-Tinnenbroek en 1 kind, H. D. L. Oldendaal, Kapitein H. A. Oort Mvr. en een baby, AJM van Opstal, G. Pijper, Mej. C. H. M. G. Ramaekers, J. Richie, A. F. B. Roelofs, J. G. F. Rouendaal, J. C. Smit, Frater A. P. C. Spijkers, Mej. J. Stift, Mevr. A. M. de Stuers, H. J. Vendrig, Pater Standenmeyer O. P., J. C. Verroen, J. M. Waale, Mej R. Y. Wildschut, Frater L. J. B. M. Witters, Mej. A. Zorgveld, J. Th. Zuydveld, Mevr. M. J. Lettemeyer-Schellevis en bereling.

VERKEERSONGELUKKEN.

Ingedeukt en losgerukt.

Op de Handelskade werd een personenauto door een vrachtauto aangereden. Van de personenauto werd het rechterachterspatscherm ingedeukt en gedeeltelijk losgerukt. De bestuurder van de vrachtauto wilde achteruit de loskade oprijden. Op de oprit stopte de vrachtwagen en reed daarna weer vooruit, met het gevolg, dat de juist passerende personenauto werd aangereden.

In de greppel.

Op Noord Santa Rosa sloeg een autobus over de kop De bestuurder van de autobus haalde naar rechts uit voor een achteropkomend motorrijtuig Hij kwam toen met de beide rechterwielen op de berm te rijden De autobus begon te slippen en kwam in de greppel terecht, waarna de autobus omsloeg.

Te grote bocht.

Op de weg naar Caracasbaai ter hoogte van Dominguito reed een personenauto in de greppel. Geen schade. De bestuurder wilde een landweg naar rechts inrijden, maar maakte de bocht te groot. Hierdoor kwam het linkervoorwiel in de greppel.

De splitpen doorgesleten.

Bij het aflopen van het linkervoorwiel van een betonmolen, getrokken door een vrachtauto, rolde dit de weg over en botste tegen de voorzijde van een juist passerende pick-up. Hierdoor werd de radiateur van de pick-up beschadigd. Het wiel liep van de as af doordat de splitpen welke het wiel moest houden, was doorgesleten.

Zonder te remmen.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Berg Altena ter hoogte van de Politiewacht tussen een vrachtwagen en een Noordamerikaanse legerauto. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd. De bestuurder van de vrachtwagen stopte achter een aan de voor hem rechterzijde van de weg stilstaande auto. De legerauto reed hierop zonder te remmen achter op de vrachtwagen.

Zodanig gesneden.

De bestuurder van een autobus deed aangifte, dat een motorvrachtrijtuig hem zodanig had gesneden in een bocht te Salinja, dat de rechterzijkant van het motorvrachtrijtuig in aanraking was gekomen met de linkervoorzijde van zijn autobus. Een onderzoek wordt ingesteld.

Niet behoorlijk.

Een lichte aanrijding vond plaats op de De Ruyterkade tussen een autobus en een personenauto. Beide auto's werden beschadigd. De bestuurder van de personenauto, welke aan de kant van het Waaigat stilstond, begon op te rijden zonder zich behoorlijk van het verkeer te overtuigen.

Een licht geval.

Er had een lichte aanrijding plaats in de Van Raderstraat tussen een pick-up en een vrachtwagen. Van de pick-up werd het linkerachterspatscherm ingedeukt. De vrachtwagen reed op, op het moment dat de pick-up passeerde.

Bij Ceroe Macoco.

Een verkeersongeval had plaats op de Schottegatweg nabij Ceroe Macoco, waarbij betrokken waren een personenauto, een pick-up en een motorvrachtrijtuig. De personenauto werd zwaar beschadigd. De andere twee motorrijtuigen werden licht beschadigd. De personenauto reed achter het motorvrachtrijtuig in dezelfde richting. De achterop komende pick-up passeerde beide, doch bleef met het linkervoorwiel tegen de wegrand steken. Toen de bestuurder hierop het stuur naar rechts draaide, schoot het wiel over de rand en stak het voertuig dwars op de rijweg over. Toen de pick-up dwars de weg overstak, haalde het motorvrachtrijtuig, teneinde een aanrijding te voorkomen, scherp naar links uit. De hierachter rijdende personenauto kon echter een aanrijding met het motorvrachtrijtuig niet voorkomen en botste met de linkervoorzijde tegen de linkerachterzijde van het motorvrachtrijtuig aan. De weg was ten tijde van het ongeval nat.

Hoe het gebeurde.

Er had een lichte aanrijding plaats op de Schottegatweg ter hoogte van Botica Beatrix tussen een personenauto en een pick-up. Van de personenauto werden de linkerzijkant en het linkerachterspatscherm ingedeukt. Beide auto's reden in de richting van Rio Canario. De pick-up reed voorop. Bij de Botica wilde de bestuurder hiervan rechtsaf slaan. Hij ging toen links op de weg rijden en bracht de pick-up een ogenblik tot stilstand. De achter rijdende personenauto wilde toen de pick-up rechts passeren. Op het moment dat de personenauto naast de pick-up was, sloeg de pick-up rechts af en reed zo tegen de linkerzijkant van de personenauto.

Met grote snelheid.

Een ernstige aanrijding had plaats op de Schottegatweg, nabij Groot-Kwartier, tussen een personenauto en een autobus van de CPIM. Beide auto's werden beschadigd, waarvan de personenauto ernstig. De bestuurder van de personenauto passeerde met grote snelheid de autobus, terwijl deze naar links wilde gaan om de weg naar Van Engelen in te slaan.

Gecompliceerd.

Op de Schottegatweg ter hoogte van het Pomp Station Groot Kwartier had een aanrijding plaats, waarbij een zevental motorrijtuigen waren betrokken.

Een pick-up, welke tengevolge van het gladde wegdek slipte, reed tegen de pijpleiding van de CPIM.

De bestuurder van een hier achter rijdende autobus bemerkte dit te laat en reed tegen de achterzijde van de voor hem stoppende personenauto De autobus werd aan de voorzijde beschadigd.

In verband hiermede bracht de bestuurder van een U.S. bus, zijn bus tot stilstand achter de autobus. Achter de U.S. bus reed een personenauto. De bestuurder hiervan verklaarde dat hij had willen remmen, doch in plaats van op het rempedaal te trappen, het gaspedaal ingetrapt te hebben. Hierdoor botste deze auto tegen de achterzijde van de U.S. bus en werd aan de voorzijde beschadigd.

Achter de juist genoemde personenauto reed een andere personenauto. De bestuurder hiervan bracht zijn voertuig tijdig tot stilstand. Hij begon toen langzaam achteruit te rijden en botste tegen de voorzijde van een inmiddels aangekomen auto. Deze auto werd aan de voorzijde beschadigd.

EEN LUSTRUM

Vandaag herdenken wij in alle stilte hoe vijf jaar geleden de Amigoe di Curaçao een Dagblad werd.

Daar wij van buiten geen gelukwens ontvingen wensen wij onszelve nog vele jaren toe.

NIEUWS VAN OVERAL

HOOGMIS PAUSKRONING.

De Pontificale Hoogmis ter herdenking van de Pauskroning op 12 Maart zal volgens de Armeense ritus worden opgedragen. Het gebruik wil, dat deze heilige Mis wordt opgedragen door den eersten Kardinaal die door den heersenden Paus is benoemd. Ditmaal zal het Zijne Eminentie Kardinaal Agagianian zijn, den Patriarch van de Armeense ritus in de Libanon.

7 DAGEN VAN DE 2074.

De „Daily Express" begroot, dat de herstelbetalingen, die Duitsland aan Groot Britannië zal betalen, zullen worden vastgesteld op 100 à 150 millioen pond sterling. Hetgeen betekent, aldus het blad, dat hiermede de kosten zullen worden vergoed van 7 à 10 dagen van de 2.074 die de oorlog duurde.

SCHUSHNIGG GEZANT BIJ HET VATICAAN?

Volgens het blad „Libera Stampa" zou de Oostenrijkse regering, verlangend de diplomatieke betrekkingen met de Heilige Stoel te herstellen, van plan zijn, ex-kanselier Schhsnigg tot gezant bij het Vaticaan te benoemen.

DEMOCRATISCHE BEWONDERAARS VAN STALIN EEN BEDREIGING DER RUSSISCHE VRIJHEID.

De vrijheid in Rusland, het netelige vraagstuk onzer dagen, is het onderwerp dat door Dr. G. Fedotov, leraar aan het Orthodox Theologisch Instituut te Parijs, besproken wordt in het winternummer van Review of Politics een tijdschrift dat door de Universiteit van Notre Dame, U. S.A. wordt uitgegeven. De vereerders van Stalin en Sovjet Rusland in de democratische landen zijn thans de gevaarlijkste vijanden van de Russische vrijheid, zegt Fedotov.

Millioenen Russische soldaten hebben hun eerste contact met Westerse volken en cultuur gehad en de schrijver brengt in herinnering hoe na wereldoorlog I toen de Russen vreemdelingen ontmoeten zij moesten bloeden om hun autrocratie en slavernij.

Zouden deze Russen overal in het buitenland toen die slaafse bewondering voor den Tsaar hebben ontmoet als zij nu overal aantreffen voor Stalin, dan zouden zij zich nimmer bewust zijn geworden dat er iets niet in orde was in Rusland, verklaart Dr. Fedotov (Notre Dame, newc).

ONS KONINKRIJK

DE JAPPEN CONTRA TANDENBORSTEL.

Een landgenoot schrijft in een brief uit Indië:

„Hoe schandalig de Jappen ons behandelden in de kampen blijkt uit het feit, dat zij ons zelfs de tandenborstels ontroofden en ons ten strengste verboden onze tanden te poetsen!

De tandarts, die na de bevrijding mijn gebit bekeek, wat ontsteld over de verwoesting aangericht aan mijn gebit en gaf mij een certificaat, waarin ten spoedigste verlof werd gevraagd om naar Australië of Nederland te vertrekken voor een behandeling.

Tandheelkundige apparaten zijn voorlopig nog niet te verwachten in Indië.

HEEL ERG.

Onder de kop „Peccavi" staat het volgende in Pen Gun:

Er is iets ergs gebeurd — in ons vorig nummer, ons Kerstnummer, is een aantal dichtregels van een... N.S.B.-er neergestreken. Men heeft ze gevonden in het artikel van den aalmoezenier Goossens: „De Liefde tot zijn Lant is yeder aengeboren", nog wel met naam en toenaam. Neen, de schrijver wilde niet aantonen, dat onder dat „yeder" zelfs de geciteerde nazie-dichter moest worden begrepen. De vreselijke fout is, dat aalmoezenier Goossens niet wist, wie George Kettmann Jr. is en het lid onzer redactie, dat he artikel keurde, evenmin. Zo wreekte zich, dat beiden in de goede dagen van Anton Mussert halsstarig geweigerd hebben, zich te bezondigen aan de lectuur van het landverraad.

Al te preuts blijkbaar en droevig, zo ge wilt, maar waar. En de hoofdredactie is er zich terdege van bewust, dat zij ex professo mede schuld draagt en zij strooit derhalve as op haar hoofd.

ARUBA

NOG EEN TELEGRAM AAN DE KONINGIN.

Arubaanse Politieraad betuigt adhaesie.

Op voorstel van Landraad Cornelis A. Eman heeft de Raad van Politie op Aruba een telegram gezonden aan Hare Majesteit de Koningin. De heer Eman hield een rede waarin hij betoogde dat als er een commissie van hier naar Den Haag gaat om de belangen van het gebiedsdeel voor te staan, Aruba daarin naar evenredigheid wil vertegenwoordigd zijn. Het telegram luidt:

„Hare Majesteit Koningin Wilhelmina der Nederlanden. Den Haag.

Raad van Politie te Aruba in vergadering bijeen wenst met meeste eerbied door middel hiervan zijn volledige adhaesie te betuigen aan het door Staten van Curaçao aan Uwe Majesteit verzonden telegram, waarin gevraagd wordt een commissie van terzake kundigen te willen ontvangen, teneinde de Hoge Regering in Nederland voor te lichten inzake wensen en verlangens van dit Gewest in verband met zijn toekomstige staatkundige structuur stop Het is de wens van gans Aruba, wanneer Uwe Majesteit mocht goedvinden een afvaardiging hieruit te willen ontvangen, dat Aruba in deze afvaardiging waardig zal mogen worden vertegenwoordigd stop

Aruba verlangt samen doch niet onder het overige deel van dit gebied die plaats in het nieuwe Rijk der Nederlanden in te nemen, waarop zij met alle bescheidenheid meent aanspraak te mogen maken."

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

MEER LICHT EN BETERE VOORLICHTING.

Geachte Heer V.E.O.

Met genoegen heb ik Uw ingezonden stuk in de Amigoe van de 28e. Februari 1946 gelezen. Gaarne zou ik nog even de volgende opmerkingen willen maken.

In punt 1 van Uw stuk zegt U: „Mijn mening is en blijft, dat indien het in de bedoeling is om advies uit te brengen over de werkzaamheid der Rijksconferentie, een zodanige Commissie in het te volgen procede voor Rijksconferentie niet past, en het daarom ook niet wenselijk is een dergelijke Commissie over de oceanen te sturen".

Geachte Mijnheer V.E.O. Het lag geen enkel ogenblik in mijne bedoeling **Uw mening te bestrijden.** Een ieder is toch vrij zijn eigen mening er op na te houden. Ik heb slechts op Uw stukken gereageerd, teneinde de verkeerde **indrukken die,** Uw zeer gewaardeerde mening kan vestigen, tegen te gaan.

In punt twee van Uw stuk komt het volgende voor: De Heer A. V. klampt zich vast aan het woord adviseren".

Waarde Heer, waar U op twee telegrammen, respectievelijk aan Hare Majesteit de Koningin en den Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen gericht, reageet kan ik U slechts als antwoord op Uwe reactie dienen met dat wat uit die twee telegrammen spreekt, nl. advies en voorlichting.

In Uw stuk in de Amigoe di Curaçao dd. 25 Februari 1946 zegt U dat er in de telegrammen geen melding is gemaakt van de brief, die aan den Heer Minister zou worden geschreven. Hierdoor geeft U te kennen dat U niet wist, dat er een brief naar den Heer Minister zou worden geschreven of althans U doet net alsof U het niet wist. Vindt U het dan juist, dat U, waar wij bezig waren van gedachte te wisselen over de inhoud der telegrammen, U de inhoud van de bewuste brief er bij haalt? Ik ben geen Statenlid, laat staan lid van de eerste Commissie, door welke Commissie deze brief is samengesteld. Hoe kan ik van te voren weten, dat er in de brief het woord „bespreking" gebruikt zou worden? Ik heb slechts naar voren kunnen brengen hetgeen uit de telegrammen spreekt. Ik vindt het werkelijk, veroorloof mij de uitdrukking, een beetje ver van U gezocht dat U het woord „bespreking" als verweermiddel hier meent te kunnen gebruiken.

U gelieve wel ad notam te willen nemen Mijnheer V.E.O., dat wij over de inhoud van de telegrammen bezig waren, niet over de inhoud van de bewuste brief. **Trouwens indien er door de Commissie besprekingen worden gehouden, ook dit juich ik** van harte toe, ook hier tegen kan geen bezwaar zijn.

Op punt drie van Uw stuk wil ik U nogmaals de verzekering geven, dat er hier van een wenselijkheid sprake is. Wilt U echter mijne uitdrukking als een verwijt interpreteren, dit staat U volkomen vrij.

Mijnheer V.E.O. In punt vier van Uw stuk heeft U het er over, of er over of er wel sprake is van een misverstand, bij den Heer Minister, daar de Staten dit niet naar voren hebben gebracht.

Ik wil U als antwoord hierop, slechts verwijzen naar hetgeen door Zijne Excellentie de Gouverneur, aan de Staten, namens den Heer Minister, krachtens Koninklijke Machtiging, is medegedeeld.

Na lezing van paragraaf vijf, waarin U zegt, dat de Staten aan Hare Majesteit de Koningin een telegram verzonden, waarin melding wordt gemaakt van een Commissie uit de Staten, kan ik U zeggen, dat dit er werkelijk staat. U gaat echter verder en zegt: „De Staten hebben door de gebruike bewoording der beide telegrammen de indruk gewekt bij het publiek dat zij, met ter zijdestelling van iedere andere instantie alhier, een Commissie uit hun midden wilden kiezen."

U zegt dat ik dit anders wil verklaren, Ik heb niets te verklaren mijnheer V.E.O. Ik heb slechts, de indruk die deze beide telegrammen op mij, en ook op verschillende anderen, (ik heb mij de moeite getroost dit te polsen,), heeft gemaakt, weergegeven.

In Uw zesde paragraaf, zegt U dat er voor samenwerking (een tere plant), slechts een atmosfeer van vertrouwen wil gedijen.

Ik sluit mij volkomen bij U aan. Ik wil zelfs een klein beetje verder gaan en U zeggen, dat dit vertrouwen, ofschoon er nu en dan meningsverschillen bestaan, er is.

Mijnheer V.E.O. In cauda venenum.

Uit uw zevende, en laatste paragraaf, Mijnheer V.E.O. meen ik nl. te moeten lezen dat Uw principieel bezwaar, volgens U nog steeds bestaat. Waar echter de tekst van de brief aan den Heer Minister, geen melding maakt van hetgeen volgens U het bezwaar is, vraag ik mij af welk belang U dient met al maar door op dit niet-bestaande bezwaar te blijven hameren.

Mijnheer V.E.O., niet de Staten hebben in hun brief **Uw principieel bezwaar ontweken,** doch U wil **een bezwaar opperen dat** niet bestaat.

Tot slot wil ik dit sans racune toevoegen: „Voor degenen, die het werk der Staten en de inhoud mijner stukken **willen** begrijpen is geen verdere uitleg nodig, voor hen die ze echter **niet willen** begrijpen, geen verder uitleg mogelijk".

Ik meen duidelijk genoeg, het nodige naar voren te hebben gebrachte en zal dan ook deze zaak voor mij als afgedaan beschouwen. Aan blinden licht geven, hoe vurig zij er ook om smeken, is nu ten enen male onmogelijk.

Mij rest nu nog de Redactie van de Amigoe openlijk mijn hartelijke dank aan te bieden voor de welwillendheid, door haar betoond in het plaatsen mijner stukken.

A.V.

UIT ONS CARAÏBIË

UITZENDING WESTINDISCHE CONFERENTIE.

De New York Times bericht dat de NBC de vergadering van de Westindische ronde tafel conferentie welke Zaterdag zal plaats hebben, via de kortegolf zenders zal uitzenden. Afgevaardigden van de Verenigde Staten, Groot Britannië, **Nederland** en Frankrijk zullen het woord voeren (Aneta, Jufferseilanden Charlotte Amalie, 28.2).

SURINAME

CRIJNSSENDAG.

Suriname herdacht op 28 Februari de Crijnssendag, ter herinnering aan Crijnssen, die in het jaar 1667 Suriname veroverde. Het comité plaatste een krans aan de voet van het standbeeld van de Koningin. Zijne Excellentie Gouverneur Brons sloeg de plechtigheid van het balcon van zijn paleis af gade, waar een militair muziekcorps speelde (Aneta).

SPORT

WANDELEN.

De wandeltocht van de K.S.C., die Zondag 3 Maart zou plaats vinden, gaat wegens ziekte van vele der deelneemsters en deelnemers niet door. De wandeltocht zal nu op Tweede Paasdag gehouden worden.

HOCKEY.

Zaterdag, 2 Maart a.s. om 16 uur wordt op het Asiento-terrein de wedstrijd gespeeld tegen een combinatie uit de stad. De opstelling van het Asiento-elftal is als volgt:

Doel: Goedhart, achter: de Vrij, v.d. Kwast, midden; Rombouts (capt), Masselink, de Boer, voor: v.d. Kamp, Stoop, de Haan, v. Os, B. Henegouwen.

Reserves: Stevens, Rustige, Grasman, Nijhof, Petit.

Scheidsrechters: D. G. de Boer en J. de Boer.

NEDERLAND

VOORLICHTING OVERZEESE GEBIEDSDELEN GEWENST.

Op schriftelijke vragen van het Tweede Kamer-lid Bajetto (R.K.) betreffende een voorlichtend orgaan omtrent de Overzeese Gebiedsdelen, waaraan na haar totstandkoming een niet onbelangrijke subsidie uit 's Rijks schatkist zou zijn toegezegd, heeft de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, Prof. J. H. A. Logemann, na een overzicht te hebben gegeven van de plannen op dit gebied, waaraan reeds tijdens de bezetting is gewerkt, medegedeeld, dat in ruime kring overleg is gepleegd met het gevolg, dat thans door zending en missie, door het Indische Instituut, het Nationaal Instituut, de beide Indologische faculteiten in Leiden en Utrecht, de verenigingen „Suriname" „Nieuw Suriname", „Tion Hwa Hui", „Perhimpoenan Indonesia", „Verbond Indonesische Burgers", „Indisch-Nederlands Genootschap" „Nederland-Indonesia" en andere medewerking hieraan is toegezegd.

Alles verkeert evenwel nog in het stadium van voorbereiding, zodat noch de omvang van de op te richten „Stichting tot Voorlichting" noch de vorm daarvan reeds vaststaat. Aangezien evenwel bij totstandkoming van de Stichting door haar werk zal worden verricht, dat op de weg van de regering ligt, doch dat gedelegeerd zal worden aan de eigen apparaten van het Nederlandse volk in al zijn geledingen, is de minister bereid door toezegging van een subsidie, waarvan het bedrag nog in genen dele vaststaat, de uitvoering van dit werk mogelijk te maken.

[Opmerkelijk is dat geen enkel Curaçaos orgaan van voorlichting genoemd werd en dus blijkbaar niet bestaat. — Red.]

DUITSE OORLOGSPLANNEN WAREN VOOR PHILIPS GEEN GEHEIM.

De Gelderlander schrijft:

Een zeer merkwaardige onthulling heeft op een persconferentie te Eindhoven de president-directeur van Philips, Ir. S. F. Otten ons gedaan, toen hij mededeelde, dat het Philips-concern reeds in 1939 nauwkeurig op de hoogte was van de Duitse oorlogsplannen.

De Nederlandse regering zou reeds lang de plannen tot in details hebben gekend evenals enkele andere regeringen.

Niet alleen van de wapens, maar van namen der bevelhebbers enz. zou men hier op de hoogte zijn geweest. Gebruik van parachutisten, vijfde colonne was geen verrassing.

Naar men weet heeft Philips tijdig zijn voorzorgen genomen en een zeer belangrijk deel van zijn industrieën voornamelijk archivaria, gegevens op technisch gebied e.d. in veiligheid gebracht.

In Amerika is gedurende de oorlog de arbeid voortgezet.

Intussen werkt deze uitlating van Ir. Otten toch wel wat bevreemdend.

De mysteriën, die we nu eindelijk eens graag onthuld willen zien, worden met de dag talrijker als daar zijn de geheimzinnigheid rondom generaal Reijnders, de oud-ministers de Geer en Burger, het memorandum van Gerbrandy en zoveel meer!

MEDAILLE VAN ERKENTELIJKHEID.

Bij Koninklijk Besluit van 9 Februari werd een nieuwe Nederlandse onderscheiding ingesteld welke zal worden toegekend aan Nederlanders en personen van andere nationaliteit die de Nederlandse zaak gedurende de oorlog en na de bevrijding gediend hebben.

De onderscheiding zal niet worden toegekend aan Nederlanders die in door den vijand bezet gebied in Europa woonden of aan onderdanen van staten of hun Geallieerden waarmede Nederland in oodlog was. De onderscheiding (medaille van erkentelijkheid) zal in zilver en brons worden uitgevoerd en geldt ook voor Nederlands Indië, Suriname en **Curaçao** (Aneta, 's Gravenhage, 27.2).

TERUG AAN DEN EIGENAAR.

Door de Ministers van Justitie en Overzeese gebiedsdelen werd Woensdag besloten dat de schepen die ingevolge Koninklijk Besluit van 24 Mei door de Nederlandse regering werden overgenomen, weer aan hun oorspronkelijke eigenaren teruggegeven zullen worden (Aneta, 's Gravenhage, 28.2).

BENOEMING HOOGLERAREN.

Benoemd is tot buitengewoon hoogleraar afdeling werktuigbouwkunde, scheepskunde en vliegtuigbouwkunde aan de Technische Hogeschool te Delft, om onderwijs te geven in de werktuigbouwkunde, Ir. J. J. Broeze. Aan Dr. C. Zwikker is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als hoogleraar aan de Technische Hogeschool, met dankbetuiging voor de belangrijke bewezen diensten. Tot gewoon hoogleraar zijn benoemd: afdeling algemene wetenschappen, om onderwijs te geven in de theoretische en toegepaste natuurkunde, Dr. M. J. Druyvesteyn: afdeling werktuig - bouwkunde scheepsbouwkunde en vliegtuigbouwkunde, om onderwijs te geven in de werktuigbouwkunde, Prof. Ir. D. Dresden; om onderwijs te geven in de scheepsbouwkunde Ir. J. W. Bonebakker en Ir. H. E. Jaeger.

Tot gewoon hoogleraar faculteit letteren en wijsbegeerte aan de universiteit te Leiden is benoemd, om onderwijs te geven in de Latijnse taal en letterkunde en de Romeinse oudheden, Dr. J. H. Waszink.

Ter benoeming aan de universiteit van Amsterdam zijn voorgedragen: gewoon hoogleraar in de uitlegging van het Nieuwe Testament en de Oud-Christelijke letterkunde Dr. J. N. Sevenster; gewoon hoogleraar geschiedenis der godsdiensten en encyclopaedie der godgeleerdheid Dr. C. J. Bleeker; gewoon hoogleraar wijsgerige inleiding tot de godsdienstwetenschap en geschiedenis der leerstellingen van de Christelijke godsdienst Dr. C. W. Monnich; gewoon hoogleeraar Hebreeuwse taal en letterkunde, de Israëlietische oudheden, de uitlegging van het Oude Testament en de geschiedenis van Israëls godsdienst Dr. M. A. Beek; buitengewoon hoogleraar wijsbegeerte van de godsdienst en zedekunde Dr. W. Leendertz te Rotterdam; buitengewoon hoogleraar geschiedenis van het Christendom Prof. Dr. J. W. Kooiman; buitengewoon hoogleraar groepen-theorie en algebra Prof. Dr. B. L. van der Waerden.

DE HELFT GESNEUVELD.

Tussen 15 Mei 1940 en het einde van de oorlog hebben 247 van het 521 man sterke vliegend personeel der Nederlandse luchtmacht, opererend van uit Engeland de dood gevonden. Nog vliegers werden als vermist opgegeven doch moeten nu eveneens geacht worden de dood te hebben gevonden. Deze cijfers omvatten niet de verliezen onder de mannen, die naar Engeland vlogen en later naar het Verre Oosten zijn gegaan. Evenmin zijn hierin begrepen de verliezen onder het personeel van vliegdekschepen.

VERMISTEN EN GEVONDENEN.

Het communiqué van Donderdag zegt dat te Buitenzorg een officier van de Raf en drie Brits Indische soldaten die als vermist waren opgegeven, Woensdag gewond binnengebracht werden.

De officier die twee kogelwonden in zijn knie had, zeide dat een Brits liaison-officier en drie andere soldaten gedood werden. De groep die op ongeveer 1½ km ten Westen van het krankzinnigengesticht in een hinderlaag gelokt werd, bestond uit 2 officieren en 6 soldaten.

De vermiste vlieger van het Spitfire-vliegtuig dat nabij Medan naar beneden kwam, is nog niet gevonden. Te Palembang worden nog steeds twee marine-officieren vermist; twee compagnieën zijn nog steeds bezig naar hen te zoeken (Aneta, Batavia.

EVACUATIE.

Donderdagmorgen is de „Japara" uit Tandjong Priok vertrokken met 77 passagiers aan boord. De „Nieuw Amsterdam" zal 6 Maart uit Singapore vertrekken en zal niet vóór 8 Maart passagiers voor Nederland aan boord kunnen nemen. Men verwacht dat met dit schip 3000 Nederlanders gerepatrieerd zullen worden. Intussen neemt de evacuatie uit Bandoeng gestadig toe. Terwijl in November slechts 457 personen geëvacueerd werden, bedroeg dit aantal voor Januari 3259. (Aneta, Batavia, 28.2).

HERDENKING IN DEN HELDER.

Hare Majesteit de Koningin heeft Woensdag de plechtigheid op de marine-basis te Den Helder bijgewoond ter herdenking van de slag in de Java zee.

De Minister van Marine de Heer James de Booy zeide dat het personeel van de Koninklijke Nederlandse Marine blijk had gegeven van grote gehechtheid aan hun vaderland (Aneta, Den Helder, 27.2).